

The Love of God

By Elder Benjamin M. Z. Tai
Of the Seventy

Isten szeretete

Benjamin M. Z. Tai elder
a Hetvenektől

April 2025 general conference

I joyfully witness that the Savior Jesus Christ is the love of God. His love for us is perfect, personal, and perpetual.

One summer while traveling in a remote area, our family spent an evening sleeping outdoors under a cloudless sky. Clearly visible above us was the magnificent Milky Way, filled with innumerable stars and the occasional shooting star. While we marveled at the majesty of God's creation, we felt a reverent connection to Him. Our young children, who had grown up in Hong Kong, had never experienced anything like this before. They innocently asked if we lived under the same sky back home. I tried to explain to them that it was the same sky, but air and light pollution where we lived prevented us from seeing these stars even though they were there.

The scriptures teach us that "faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen." While disorienting distractions and terrestrial temptations cloud our spiritual vision, when we exercise faith in God and His Son, Jesus Christ, we receive clear assurance of Their reality and of Their concern for us.

In the Book of Mormon, the prophet Lehi saw "a tree, whose fruit was desirable to make one happy" and was the "most sweet, above all." When he tasted the fruit, his soul was filled with great joy, and he wanted his family to taste it also. We learn that this tree represents "the love of God," and like Lehi, we too can receive a joyful witness of God when we invite Him into our lives.

Örömmel teszem tanúságomat arról, hogy a Szabadító Jézus Krisztus maga Isten szeretete. Az irántunk való szeretete tökéletes, személyes és szakadatlan.

Az egyik nyáron épp egy távoli vidéken jártunk, és a családnk a felhőtlen ég alatt, a szabadban töltötte az éjszakát. Felettünk tisztán kivehető volt a számtalan csillaggal teli káprázatos Tejút, valamint időnként egy-egy hullócsillag. Miközben Isten teremtésének a fenséges voltán ámuldoztunk, áhítatos összeköttetést éreztünk Övele. Kisgyermekünk, akik Hongkongban nőttek fel, még soha nem éltek át ehhez foghatót. Ártatlanul megkérdezték, hogy otthon is ugyanezen égbolt alatt lakunk-e. Megpróbáltam elmagyarázni nekik, hogy az égbolt ugyanaz, de a lég- és fényszennyezés a lakhelyünkön megakadályozza, hogy lássuk ezeket a csillagokat, bár ott vannak.

A szentírások azt tanítják nekünk, hogy „a hit... a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés”. Bár a lelki látásunkat elhomályosítják a tájékozódást megzavaró figyelemelterelő tényezők és a terasztriális kísértések, ha Istenbe és az Ő Fiába, Jézus Krisztusba vetett hitet gyakorolunk, akkor világos bizonyosságot kapunk arról, hogy Ők valóság és törődnek velünk.

A Mormon könyvében Lehi próféta látott „egy fát..., amelynek gyümölcse kíváncs volt, hogy boldoggá tegye az embert”, és mindent felülmúlva „a legédesebb”. Amikor megízlelte a gyümölcsöt, hatalmas öröm töltötte el a lelkét, és szeretne volna, ha a családja is megízleli azt. Tudjuk, hogy ez a fa Isten szeretetét jelképezi, és Lehihez hasonlóan mi is örömteli tanúságtételt kaphatunk Istentől, amikor behívjuk Őt az

Jesus Christ embodies Heavenly Father's love for us. Through His atoning sacrifice, He took upon Himself our sins and was bruised for our iniquities. He has personally borne our griefs, carried our sorrows, and taken upon Himself our pains and sicknesses. He sends the Holy Ghost to comfort us, and the fruits of the Spirit include joy, peace, and faith, which fill us with hope and love.

While the love of God is accessible to all, many search earnestly for it, while others desire to feel God's love but do not believe that they deserve it. Some others are desperately trying to hang on to it. The scriptures and the Lord's prophet teach us that we can consistently experience God's love when, through the grace of Jesus Christ, we repeatedly repent, frankly forgive, strive to keep His commandments, and selflessly serve others. We feel God's love when we do things that draw us closer to Him, such as conversing with Him daily through prayer and scripture study, and stop doing things that distance us from Him, such as being prideful, contentious, and rebellious.

President Russell M. Nelson has invited us to "remove, with the Savior's help, the old debris in our lives" and to "lay aside bitterness." He has encouraged us to "bolster our spiritual foundations" through "centering our lives on [the Savior] and on the ordinances and covenants of His temple." He promised that "as we keep our temple covenants, we gain greater access to the Lord's strengthening power. ... We experience the pure love of Jesus Christ and our Heavenly Father in great abundance!"

I have a friend who was blessed with a beautiful family and a promising career. This changed when an illness left him unable to work, which was followed by a divorce. The years since have been difficult, but his love for his children and the covenants he has made with God have sustained him. One day he learned that his former spouse had remarried and had requested a cancellation of their temple sealing. He was troubled and confused. He sought peace and understanding in the house of the Lord. The day after his visit, I received the following message from him:

életünkbe.

Mennyei Atya irántunk való szeretetét Jézus Krisztus testesíti meg. Engesztelő áldozata által magára vette a bűneinket, és megsebeztek a gonoszágainkért. Személy szerint viselte a gyötrelmeinket, hordozta a bánatainkat, és magára vette a fájdalmainkat és a betegségeinket. Elküldi a Szentlelket, hogy vigasztaljon minket, és a Lélek gyümölcsei közt ott van az öröm, a békesség és a hit, amelyek reménnyel és szeretettel töltenek el minket.

Bár Isten szeretetéhez mindenki hozzáférhet, sokan buzgón keresik, míg mások bár vágnak rá, hogy érezzék Isten szeretetét, de nem hiszik, hogy megérdemlik. Megint mások kétségbeesetten megpróbálnak kapaszkodni bele. A szentírá-sok és az Úr prófétája azt tanítják nekünk, hogy állandóan megtapasztalhatjuk Isten szeretetét, ha Jézus Krisztus kegyelme által ismételten bűnbánatot tartunk, fenntartás nélkül megbocsátunk, igyekszünk betartani az Ő parancsolatait, és önzetlenül szolgálunk másokat. Érezzük Isten szeretetét, amikor olyan dolgokat teszünk, amelyek közelebb visznek minket Őhöz, például napi ima és szentírás-tanulmányozás által beszélgetünk Ővele, és felhagyunk olyan dolgokkal, amelyek eltávolítanak minket Őtőle – ilyen például a gőg, a viszály és a lázadás.

Russell M. Nelson elnök azt a felhívást intézte hozzánk, hogy a Szabadító segítségével távolítsuk el életünk régi törmelékeit és tegyük félre a keserűséget. A lelki alapunk az általi megerősítésére buzdított minket, hogy az életünket a Szabadítóra, valamint az Ő templomának a szertartásaira és szövetségeire összpontosítsuk. Megígérte nekünk, hogy „amikor megtartjuk a templomi szövetségeinket, nagyobb hozzáférést nyerünk az Úr megerősítő hatalmához. [...] Hatalmas bőséggel tapasztaljuk meg Jézus Krisztus és Mennyei Atyánk tiszta szeretetét.”

Van egy barátom, aki csodálatos családdal és ígéretes pályafutással áldott meg. Ez megváltozott, amikor egy betegségből adódóan nem tudott többé dolgozni, ezt követően pedig elvált. A rákövetkező évek nehezek voltak, de a gyermekei iránti szeretete és az Istennel kötött szövetségei tartották benne a lelket. Egy nap megtudta, hogy egykori felesége újraházasodott, és a templomi pecsételésük érvénytelenítését kérelmezte. Ez felzaklatta és összezavarta. Békességet és tisztánlátást keresett az Úr házában. A látogatása utáni napon ezt az üzenetet kaptam tőle:

“I had an amazing experience in the temple last night. I think it was obvious that I still held quite a bit of resentment. ... I knew that I must change, and I have been praying all week to do so. ... Last night in the temple I literally felt the Spirit remove the resentment from my heart. ... It was such a relief to be freed from it. ... An ominous physical burden bearing down on me has been lifted.”

While he still has his challenges, my friend treasures that experience in the house of the Lord, where the liberating power of the love of God has helped him to feel closer to God, more optimistic about life, and less anxious about his future.

When we experience the love of God, we can bear up our burdens with ease and submit patiently and cheerfully to His will. We have confidence that God will remember His covenants with us, visit us in our afflictions, and deliver us from bondage. We will also desire to share the joy we feel with our family and loved ones. As with Lehi's family, each person has agency to choose whether to partake of the fruit or not, but our opportunity is to love, share, and invite in such a way that those we love can feel the love of God.

To help others feel God's love, we need to cultivate in ourselves Christlike attributes such as humility, charity, compassion, and patience and help turn others towards the Savior through following the two great commandments of loving God and loving our fellow men.

One of our sons struggled with fitting in and self-esteem during his teenage years. My wife and I prayed to know how to help him, and we were willing to do whatever the Lord would have us do. One day I felt prompted to ask my elders quorum president if he knew of anyone in need who I could visit together with my son. After some thought, he asked us to visit a woman with significant health challenges and, with permission from the branch president, to bring the sacrament to her each week. I was elated but also concerned about how my son would react to this weekly commitment.

„Tegnap este elképesztő élményben volt részem a templomban. Azt hiszem, nyilvánvaló volt, hogy még bőven van bennem neheztelés. [...] Tudtam, hogy meg kell változnom, és egész héten ezért imádkoztam. [...] Tegnap este a templomban éreztem, amint a Lélek szó szerint eltávolítja a szívemből a neheztelést. [...] Hatalmas megkönnyebbülés volt megszabadulni tőle. [...] Lekerült rólam a baljóslatú fizikai teher, amely addig nyomasztott.”

Bár még mindig vannak kihívásai, a barátom becsben tartja ezt az Úr házában szerzett élményt, mely során Isten felszabadító szeretete segített neki közel érezni magát Istenhez, de-rúlátóbbnak lenni az élete vonatkozásában, és kevésbé szorongani a jövője miatt.

Isten szeretetét megtapasztalva könnyen el tudjuk viselni a terheinket, és türelmesen és vidáman alá tudjuk vetni magunkat az Ő akaratának. Biztosak leszünk abban, hogy Isten emlékezni fog a velünk kötött szövetségeire, meg fog látogatni minket a megpróbáltatásainkban, és ki fog szabadítani minket a rabságból. Továbbá vágyni fogunk az általunk érzett öröm megosztására a családjainkkal és a szeretteinkkel. Ahogyan Lehi családjában is, az önrendelkezése által mindenki eldöntheti, vesz-e a gyümölcsből vagy sem, de nekünk lehetőségünk van oly módon szeretni, megosztani és meghívni, hogy azok, akiket szeretünk, érezhessék Isten szeretetét.

Ahhoz, hogy segítsünk másoknak érezni Isten szeretetét, ki kell fejlesztenünk magunkban olyan krisztusi tulajdonságokat, amilyen az alázatosság, a jószívűség, a könyörület és a türelem, továbbá a két nagy parancsolat, Isten és a felebarátaink szeretete által segítenünk kell másoknak a Szabadító felé fordulni.

Serdülőkorában az egyik fiunk küszködött az önbecsülésével és azzal, hogy be tudjon illeszkedni. A feleségemmel imádkoztunk, hogy tudjuk, miként segítsünk neki, és hajlandóak voltunk megtenni bármit, amit az Úr elvár tőlünk. Egy napon készíttetésem éreztem arra, hogy megkérdezzem az elderek kvóruma elnökét, van-e valaki, aki bármiben segítséget lát, és a fiammal meglátogathatnám. Némi gondolkodás után megkért minket arra, hogy látogassunk meg egy hölgyet, akinek komoly egészségügyi gondjai voltak, és a gyülekezeti elnök engedélyével minden héten vigyük el neki az úrvacsorát. Teljesen fellelkesültem, de aggasztott az, hogy a fiam miként reagál majd erre a hetenkénti kötelezettségre.

On our first visit, our hearts ached for this dear woman, as she was in constant pain. She was very grateful for the sacrament, and we enjoyed visiting with her and her husband. After a few visits, one Sunday I was away and could not accompany my son, but I reminded him of our assignment. When I got home, I couldn't wait to hear how the visit went. My son replied that he didn't think his classmates got to do cool things like this. And he elaborated by saying that he brought his brother with him to help and that the sacrament went smoothly, but this dear sister had been sad during the week because she had invited friends to her home to watch movies, but her video player would not work. My son said he searched online, found the problem, and fixed it for her on the spot. He felt useful, happy, and trusted to do something that brightened her day. He felt God's love for him.

If despite your best efforts life is overcast, if you feel that your prayers are not heard, or if you can't feel God's love, please know that your every effort matters and, as certain as the stars above us, that Heavenly Father and Jesus Christ know, hear, and love you.

On one occasion, when His disciples were in a boat being "tossed [by the] waves," the Savior walked towards them on the water and assured them, saying, "Be of good cheer; it is I; be not afraid." When Peter wanted to walk to the Savior on the water, Jesus beckoned to him, saying, "Come." And when Peter lost his focus and began to sink, the Savior immediately reached out His hand to catch him and led him to safety while saying, "O thou of little faith, wherefore didst thou doubt?"

When the winds are against us in our lives, are we willing to be cheerful and courageous? How can we remember that the Savior does not forsake us and that He is near us, perhaps in ways we don't yet recognize? Are we willing to go to Him in faith, especially when the path before us seems impossible? And in what ways does He lift us to safety when we flounder? How can we faithfully look unto Him in every thought, without doubt or fear?

Az első látogatásunk alkalmával majd megszakadt a szívem ezért a drága hölgyért, akinek állandó fájdalmai voltak. Nagyon hálás volt az úrvacsoráért, és élvezték a vele és a férjével folytatott beszélgetést. Néhány látogatás után egy vasárnap én épp nem voltam otthon és nem tudtam elkísérni a fiamat, de emlékeztettem őt a feladatunkra. Amikor hazaértem, alig vártam, hogy halljam, hogy ment a látogatás. A fiam azt felelte, hogy szerintem az osztálytársainak nincs lehetőségük ilyen klassz dolgokra; majd részletebben is kifejtette, hogy segítségképp magával vitte az öccsét, és az úrvacsora zökkenőmentesen ment, viszont ez a drága nővér szomorú volt a héten, mert áthívta a barátait filmezni, azonban a videólejátszója nem akart működni. A fiam az elmondása szerint online rákeresett, megtalálta, hogy mi a gond, és azon nyomban megjavította neki. Hasznosnak érezte magát, boldog volt, és tudta, hogy a megbízása olyasvalami volt, ami felvidította a hölgy napját. Érezte, hogy Isten szereti.

Ha az élet a legjobb erőfeszítéseitek ellenére is borús, ha úgy érzitek, hogy az imáitok nem lelnek meghallgatásra, vagy ha képtelenek vagytok érezni Isten szeretetét, akkor tudnotok kell, hogy minden erőfeszítésetek számít, és amilyen biztosan ott vannak felettünk a csillagok, Menygyei Atya és Jézus Krisztus ismernek, hallanak és szeretnek titeket.

Egy alkalommal, amikor a tanítványai a hajóban voltak, „a haboktól háborgattatva”, a Szabadító odament hozzájuk a vízben, és erről biztosította őket: „Bízzatok; én vagyok, ne féljetek!” Amikor Péter a Szabadítóhoz akart menni a vízben, Jézus intett neki, mondván: „Jövel!” Amikor Péter már nem összpontosított és süllyedni kezdett, a Szabadító azonnal kinyújtotta a kezét, hogy elkapja és biztonságba vezesse őt, miközben ezt mondta: „Kicsinyhitű, miért kételkedél?”

Amikor ellenszél nehezíti az életünket, vajon hajlandóak vagyunk rá, hogy vidámak és bátrak legyünk? Hogyan tarthatjuk észben, hogy a Szabadító nem hagy el minket és a közelünkben van, talán oly módokon, amelyeket még nem ismerünk fel? Hajlandóak vagyunk-e hittel odamenni Őhöz, különösen akkor, ha lehetetlennek tűnik az előttünk lévő út bejárása? És milyen módokon emel fel minket Ő a biztonságba, amikor bukda-csolunk? Hogyan tudunk hithűen minden gondolatban Őrá tekinteni, kétely vagy félelem nélkül?

If you would like to feel the love of God more abundantly in your life, may I invite you to consider the following:

First, pause frequently to remember that you are a child of God and think of the things you are grateful for.

Second, pray daily, asking Heavenly Father to help you know who around you needs to feel His love.

Third, ask sincerely what you can do to help that individual to feel the love of God.

And fourth, act promptly on the inspiration you receive.

If we consistently pray and ask on the behalf of others, God will show us the people we can help. And if we act promptly, we can become the means through which He answers their prayers. By doing so, in time, we will receive answers to our prayers and we will feel God's love in our own lives.

A few months ago while traveling in Vietnam, my wife and I were on a flight that took off in a heavy storm. The turbulence was severe, and dark clouds, heavy rain, and lightning could be seen from our window. After a long and volatile ascent, our airplane finally rose above the storm clouds and emerged to this glorious vista. We were reminded once again of our Heavenly Father and Jesus Christ and felt Their great love for us.

Dear friends, as one who has experienced God's love, I joyfully witness that the Savior Jesus Christ is the love of God. His love for us is perfect, personal, and perpetual. As we faithfully follow Him, may we be filled with His love and may we be a lighthouse that guides others to His love. In the name of Jesus Christ, amen.

Ha szeretnétek még bőségesebben érezni Isten szeretetét az életetekben, megkérnélek benneteket az alábbiak átgondolására:

Először is, álljatok meg gyakran egy pillanatra, hogy emlékezzetek rá: Isten gyermekei vagytok, és gondolatok olyan dolgokra, amelyekért hálásak vagytok.

Másodszor, naponta imádkozzatok, kérve Mennyei Atyát, hogy segítsen nektek tudni, körülöttetek kinek van szüksége rá, hogy érezze az Ő szeretetét.

Harmadszor, őszintén kérdezzétek meg, mit tehettek azért, hogy segítsétek az illetőnek érezni Isten szeretetét.

Negyedszer pedig azonnal cselekedjétek a kapott sugalmazásnak megfelelően.

Ha rendszeresen imádkozunk és teszünk fel kérdéseket másokat illetően, Isten meg fogja mutatni nekünk, kiknek segíthetünk. Ha pedig azonnal cselekszünk, akkor Ő rajtunk keresztül meg tudja válaszolni az imáinkat. Így téve idővel választ fogunk kapni az imáinkra, és érezni fogjuk Isten szeretetét a saját életünkben.

Néhány évvel ezelőtt épp Vietnámba utaztunk, és a feleségemmel egy olyan gépen ültünk, amely erős viharban szállt fel. Komoly légörvények voltak, és az ablakunkból sötét felhők, nagy eső és villámlás látszódott. Hosszú és rázós felszállás után a repülőnk végül a viharfelhők fölé emelkedett, és pompás kilátás tárult elénk. Ez ismételtén Mennyei Atyánkra és Jézus Krisztusra emlékeztetett minket, és az irántunk való hatalmas szeretetükre.

Drága barátaim! Olyan emberként, aki meg tapasztalta már Isten szeretetét, örömteli tanúságot teszek arról, hogy a Szabadító Jézus Krisztus maga Isten szeretete. Az irántunk való szeretete tökéletes, személyes és szakadatlan. Töltsön el minket az Ő szeretete, midőn hithűen követjük Őt, és legyünk olyan világítótorony, amely utat mutat másoknak az Ő szeretetéhez. Jézus Krisztus nevében, amen.